

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Cap. VIII. De Procopii defectione, & miserabili interitu. Item de Eleusio
Cyziceno, deque Eunomio Haeresiarcha: & quomodo is Eleusio
successerit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

ἤρξασθω βεβιωμένων ταῦτα οἰείσαντες, ἐπειδὴ οὐδὲν ᾤει εὐδόξιον κεκλησιαστικῆς μετενοίας αὐτοῖς μέλειδων, οἱ δ' ἔχ' ὑπὸ κρον, τὰ δόξαντα ταῖς παλαιαῖς ἐκκλησίαις ἐδήλωσαν λογισάμενοι ὅτι ὡς εἰκός, εὐδόξιον τὸ οἰκείας μερίδος ποιῆσαι τὰ βασιλεία καὶ διαβαλεῖν αὐτὸς, ἐγνωσαν φθῆσαι, καὶ τὰ πεπερημένα ἐν λαμπάκῳ μινύσαι ὁδὸν καὶ ἐποιον, ἐπανόμην εἰλεῖν τὰ βασιλεί ἐκ θράκης ἐν ἡρακλείᾳ ἀδελφούσης. Ἐποδημῆν γὰρ τὰ ἀδελφὰ εἰς τὴν πρεσβυτέρων βίβλιν, μέγχι πινός συνήλθεν εὐδοξίῳ δὲ τὰ πρὸς βασιλεία καὶ οὐδὲν ἀμφ' αὐτὸν ἦδη καὶ γράμμι διακείτο· πρὸς ἐλθεῖν ἐν τοῖς ἐκ λαμπάκῳ πρεσβυτέρους παρεκκλήσας μὴ διαφείρατο πρὸς εὐδοξίον ἐπειδὴ ἀνείπον, καὶ τὴν ἐν κωνσταντινῆ πόλει θρονοῦ ἀπάτην, καὶ τὰ βέβηλα μύρα καὶ τῆ ἐν σελευκείᾳ δευδογμῶν εὐδοξίῳ ἐμῆ φωνῆ, κινήσει πρὸς ὄργην, οὐδὲν μὲν ὑπερβαῖν οἰκὴν πρὸς ἑτάξῃ τὰς ἐκκλησίας ἀδελφῶν τοῖς ἀμφὶ τὸν εὐδοξίον ἐν τῆ ἡμερῇ τὴν συρίαν κατέλαβεν ὑπερβίτο γὰρ μὴ πῶς οἱ πέροσαι τὰς ἐπὶ ἰουδαίαν ἡρωμίας τετρακόντα εἰς ἀποδοῦς λύσασθαι τῆ ἡμερῆ ἐν νεοσελευκίᾳ, ἐν ἀντιοχείᾳ διέτριβεν ἡμερῆ δὴ μελέει μὴν ἔσπασκε ὑπερβαῖν φρυγίαν κατέδικασε· παυλίαν δὲ τὸν βίον ἀδελφῆς, ἐφείσατο· οὐδὲν ἐν εὐδοξίῳ μὴ κωνσταντίας, τῆ ἐκκλησιῶν ἀπὸ λαννεν, εἰς χερῆ μάλα τε ἐζήμια, καὶ ἡμερῆ, καὶ ἀλλῶς ἐπέτριβε.

A corum quæ quisque gesserit. His decretis, Eudoxianos ad se vocarunt, & penitentiam copiam eis fecerunt. Sed cum isti minime obtemperassent, Episcopi decreta sua omnibus ubique Ecclesiis per literas significarunt. Cum autem suspicarentur Eudoxium, ut erat verisimile, aulam Principis ad partes suas traducturum, & ipsos calumniaturum esse; praevenire illum statuerunt, & ea quæ Lampfaci gesta erant, judicare. Quod quidem etiam praestiterunt, Valentem Imperatorem Heracleæ adentes, à Thracia tum revertentem. Fratrem enim Romam proficiscentem, aliquatenus comitatus fuerat. Verum Eudoxius Imperatoris & aulicorum animos jam in sententiam suam pertraxerat. Itaque Imperator legatos Lampfaceni Concilii ipsum adentes hortatus est, ne ab Eudoxio dissiderent. Quibus contradicentibus, & fraudem Constantinopoli factam, in itaque ab Eudoxio consilia adversus Seleucenæ Synodi decreta obijcientibus, Imperator irâ succensus, illos quidem abire in exilium iussit: Ecclesias vero Eudoxianis tradi. Post hæc Imperator in Syriam perrexit. Verebatur enim, ne Persæ triginta annorum inducias quas cum Joviano pacti fuerant, rumpent. Sed cum Persæ nihil novi moliti essent, Antiochiæ confedit. Quo quidem tempore Meletium Episcopum exilio damnavit. Paulino autem pepercit, vitæ illius sanctimoniam reveritus. Eos autem qui cum Euzoio non communicarent, Ecclesiis expulit, & partim pecuniis multavit, partim tormentis affecit, aut aliis modis vexavit.

Κεφ. η'.

CAP. VIII.

De Procopii defectione, & miserabili interitu. Item de Eleusio Cyziceno, deque Euzomio Heresiarcha: & quomodo is Eleusio successerit.

Περὶ τῆς ἀσσιατικῆς προκοπίου, καὶ πρὸς ἀδελφὸν τελευταίου ἐπιτῆ καὶ πρὸς ἡμερῆ τῆς εὐδοξίας, καὶ ἰουδαίαν τὴν ἀιρετικὴν καὶ ὅπως ἡμερῆ ἐν εὐδοξίῳ διετίξατο.

Ἐγένετο δ' ἂν τότε, ὡς συμβαλεῖν ἐστὶ καὶ τῶν δεινότερα, εἰ μὴ ὅτι πρὸς πρὸς ἐπέλαβε πόλεμον· τυραννήσας γὰρ ἐν κωνσταντινῆ πόλει, καὶ πολλῶν ἐν βραχεῖ χρόνῳ σεβαστὴν ἀθροίσας, ἠπειγέτο καὶ εἰλεῖν ὅτι, ἐκ τῆς συρίας ἐλάσας, συμβαλεῖν ἀπὸ πρὸς νακόλειαν τῆς φρυγίας

Α C profecto, ut conjicere licet, his graviora tunc temporis fuissent perpetrata, nisi bellum Procopii supervenisset. Nam cum iste tyrannidem arripuisset Constantinopoli, ac brevi temporis spatio maximas copias sibi comparasset, adversus Valentem contendit. Valens igitur à Syria digressus, juxta Nacoliam urbem Phrygiæ, cum

